

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2020-8 van:

DE HEER A

wonende te B,
verder te noemen: klager,
gemachtigde: mevrouw C.

tegen:

DE HEER D,

kantoorhoudende te E,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Bij brief van 9 juni 2020 (met bijlagen) heeft de gemachtigde van klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.

De mediator heeft geen verweerschrift ingediend. Wel heeft hij bij brief van 26 mei 2020 aan C een chronologisch overzicht toegezonden met uitleg over de gang van zaken. Verder heeft de mediator op 15 november 2020 nog een verzoek tot uitstel ingediend en tegelijkertijd een groot aantal stukken zonder nadere motivering aan de Tuchtcommissie toegezonden.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 20 november 2020 te Den Haag. Hierbij waren klager en zijn gemachtigde aanwezig. De mediator is met bericht van afwezigheid niet verschenen. De Tuchtcommissie heeft het verzoek tot uitstel van de mediator afgewezen, omdat een tijdige afhandeling van de klacht thans voorrang geniet boven het belang van de mediator om tijdens een hoorzitting (alsnog) op de klachten te kunnen reageren, nu de mediator inmiddels voldoende tijd heeft gehad om zich te verweren en hem op zijn verzoek reeds eenmaal uitstel voor verweer was verleend.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediator is gevraagd klager en zijn ex-partner bij te staan bij de “*voorgenomen scheiding met huwelijkse voorwaarden*”. Klager had een eigen onderneming en zijn accountant dhr. F was als adviseur mede betrokken bij de mediation, alsmede (op een later moment) een fiscalist, mevrouw. G. De zus van de ex-partner was ook betrokkene.

- b. De mediator handelt onder de naam X en is naast mediator ook geregistreerd financieel planner. Hij heeft zich als financieel deskundige naar klager en diens ex-partner toe geafficheerd.
- c. De mediationovereenkomst is op 6 maart 2019 ondertekend.
- d. Klager heeft in mei 2019 een second opinion ingewonnen bij H over de diverse juridische aspecten van de echtscheiding. Bij brief van 15 mei 2019 heeft H diverse aandachtspunten meegegeven aan klager. Vervolgens heeft H bij brief van 7 juni 2019 uitgebreid commentaar geleverd op het concept-echtscheidingsconvenant dat door de mediator was opgesteld. H heeft onder meer het volgende geschreven:

“Alimentatieberekeningen (...) *Uit de berekening blijkt dat u maximaal € 1666,00 per maand zou kunnen betalen (draagkracht), maar staat opgenomen dat u een alimentatie van € 3500 zult gaan betalen.*

Dit lijkt erg tegenstrijdig te zijn. Het kan zijn dat er een typefout in het convenant zit, maar dit kan ik dus niet controleren. Het kan ook zijn, dat het geheel onjuist is. (...) U heeft in de mail naar mij toe aangegeven, dat u rekening gehouden heeft met de eerdere opmerkingen die gemaakt zijn. Ik zie daar erg weinig van terug in het convenant. Met name de afwikkeling van de B.V. en de waardebepaling van de B.V. zie ik financieel niet terug komen. (...) ik mis de onderbouwing waarom het gehele vermogen van de B.V. in de scheiding en deling betrokken wordt. Vooropgesteld moet worden dat u buiten gemeenschap van goederen getrouwd bent. Dit betekent dat er alleen ruimte is voor een verrekening van de waarde van de aandelen, wanneer er ook een juridische grondslag voor is. (...) Ik wijs ook op mijn opmerkingen in mijn eerder advies met betrekking tot de waardering van de aandelen. Hoe heeft de waardering plaatsgevonden, wat is daarvan de onderbouwing?

Ik mis verder de toets of het (overeengekomen) bedrag van de verrekening daadwerkelijk uitkeerbaar is.

Uitkering opgepotte winsten

U heeft in de huwelijkse voorwaarden een verrekeningsbeding opgenomen (...) Het gaat [...] om de uitleg van het begrip “hun inkomen”. Dat is niet zonder meer het zelfde als “de ondernemingswinsten van de B.V.”.

(...)

Zekerheid partneralimentatie

(...) Het lijkt erop, alsof het idee is dat mevrouw recht heeft op een bedrag van € 3500,00 bruto per maand en dat u dit bedrag gedurende 12 jaar moet “ophoesten”. Alimentatie is echter niet een vaststaand bedrag, maar afhankelijk van omstandigheden aan uw zijde c.q. omstandigheden aan de zijde van mevrouw die de uitkomst bepalen. (...) De passage onder artikel 1.8 zou ik nooit adviseren.

(...)

Eigen inkomsten mevrouw

(...) Waarom mevrouw € 1000,00 per maand bruto mag bijverdienen zonder dat dit invloed heeft op de hoogte van de alimentatie begrijp ik niet. Mogelijk hebben jullie dat zo afgesproken. (...) Zij heeft dan een bedrag aan inkomen dat bruto niet ver van uw inkomen ligt (bruto € 5500,00 per maand). (...).”

Geen gemeenschap van goederen / huwelijkse voorwaarden

De tekst van het convenant is duidelijk opgezet vanuit het “model” dat er sprake is van een gemeenschap van goederen. In jullie situatie is dit niet het geval. Er staan dus ook veel fouten in de diverse artikelen”. (...)

Onoverzichtelijke lijst

De mediator heeft ervoor gekozen om “alles” op te nemen onder de activa. Er moet echter een onderscheid gemaakt worden tussen:

- (a) *privégoederen man,*
- (b) *privégoederen vrouw en*
- (c) *gemeenschappelijke goederen (eenvoudige gemeenschap).*

Dit overzicht ontbreekt.

In de toelichting op de diverse artikelen in het convenant heeft H op sommige onderdelen geschreven:

“slecht/onvoldoende duidelijk uitgewerkt hoe de verdeling er in feite uitziet. Het betreft een eenvoudige gemeenschap. De woning wordt aan mevrouw toegescheiden. Er zijn geen hypothecaire leningen meer. (...) Het pand was al eigendom van de man en hoeft niet aan hem te worden toegewezen. (...) Afhankelijk van de peildatum moet dit wel of niet worden opgenomen. (...) Hier staat slechts een omschrijving; niet wat nu de afspraak is. Dit is onduidelijk. (...) Een aantal activa die aan de man worden toegedeeld, zijn al zijn eigendom. Dat klopt dus niet. (...) Dezelfde opmerking wordt gemaakt ten aanzien van de diverse bestanddelen die geen waarde hebben (overlijdensrisicoverzekering, saldo bij de opbouw spaarrekening (deze staat zowel bij mevrouw als bij meneer, wat ook al niet kan). (...) Wanneer bedoeld wordt dat mevrouw niet aansprakelijk is voor de schuld [uit de hypothecaire lening] dan moet er een totaal andere formulering komen. (...)”

- e. De brief van 7 juni 2019 van H is ook aan de mediator toegezonden. Per e-mail van 6 september 2019 heeft de mediator aan klager bericht dat de opties 4 en 5 (in de bijlage bijgevoegd) zijn doorgerekend.
- f. Per e-mail van 18 september 2019 heeft klager aan de mediator bericht dat hij nu al ruim € 31.000 aan facturen heeft betaald *“zonder ook maar 1 meter vooruit [te] komen”*.
- g. Op 24 september 2019 heeft de mediator klager geïnformeerd dat de ex-partner van klager een advocaat, K, heeft ingeschakeld om het echtscheidingsconvenant te laten toetsen. Afsproken is dat klager de toetsingskosten van deze advocaat zou betalen.
- h. Op 21 oktober 2019 heeft de mediator partijen bericht dat de stukken naar K zijn opgestuurd ter beoordeling.
- i. Bij e-mail van 2 november 2019 heeft klager opnieuw aan de mediator zijn ongenoegen over de gang van zaken kenbaar gemaakt; er is geen vooruitgang geboekt, ondanks de betaling van vele facturen, het lange wachten en dan nog de drie weken vakantie van de mediator in december.
- j. De mediator heeft hierop bij e-mail van 3 november 2019 gereageerd en onder meer het volgende geschreven:

“(...) Gezien het eerdere verloop van mediation proces was het mijn verwachting dat mijn vakantie per 22 november tot 12 december geen invloed zou hebben op jullie dossier. (...) Aan het begin van het mediation proces hebben we namelijk afgesproken, dat Ilse de (extra) ondersteuning (ook van mij) zou krijgen, zodat zij de keuzes kan maken en zekerheid kan opbouwen voor de fase na de scheiding tot na pensioendatum. (...)”

In derde instantie het voorstel van [A], dat hij de woning zou overnemen voor een af te spreken bedrag en [ex-partner] nog gedurende een bepaalde tijd in de woning kon blijven wonen. Zij de financiële middelen zou hebben om in die periode een andere woning te kopen. Verder door de afspraak over het pensioen en de lijfrentes er een voldoende besteedbaar inkomen voor [ex-partner] zou zijn (...) Daar zijn uiteindelijk de laatste twee voorstellen op gebaseerd; optie 4 (partneralimentatie bruto) en optie 5 (partneralimentatie netto). (...)”

- k. Verder heeft de mediator in die brief de chronologie geschetst vanaf eind september tot begin november (vanuit zijn perspectief), waarbij vooral tijd is verstreken door het afwachten van een reactie van K, het onderhouden van contact met K en de vakantie van K. De mediator heeft de e-mail afgesloten met een concreet voorstel voor de verdere planning.

- l. Hierna zijn over en weer voorstellen geformuleerd en in de e-mail van 6 november 2019 van de mediator aan partijen zijn drie opties voorgelegd (twee opties om de mediation voort te zetten en één optie om de mediation te beëindigen).
- m. Op 16 december 2019 is de mediation beëindigd; de echtscheiding werd verder door K afgehandeld.
- n. In de periode vanaf 11 maart 2019 tot en met 16 december 2019 heeft de mediator twaalf facturen aan klager gestuurd voor in totaal € 37.158,21 incl. btw. Deze facturen zijn door klager voldaan, behoudens de laatste factuur van 16 december 2019 (een bedrag van € 2.155,31).
- o. De mediator heeft klager meermalen een herinnering tot betaling gestuurd en bij e-mail van 14 januari 2020 incassomaatregelen aangekondigd. Bij brief van 9 maart 2020 heeft de gemachtigde van klager de mediator aansprakelijk gesteld voor de geleden en nog te lijden schade als gevolg van de verkeerde advisering door de mediator, en zich beroepen op opschorting van de betalingsverplichtingen.
- p. Volgens klager heeft de mediator zich klachtwaardig gedragen. Hij heeft hierover op 31 maart 2020 een klacht ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). Dit heeft niet tot oplossing van de klacht geleid, waarna klager een klacht bij de Tuchtcommissie heeft ingediend.

3. De klacht en het verweer

Klager stelt zich op het standpunt dat de mediator zich schuldig heeft gemaakt aan schending van diverse gedragsregels.

De mediator is ten eerste volgens klager niet onpartijdig geweest (artikel 5 van de Gedragsregels) door de voorgenomen echtscheiding eenzijdig, ten gunste van klagers ex-partner, te behandelen zonder rekening te houden met de wensen en belangen van klager. De mediator heeft veelvuldig alleen met de ex-partner gesproken en hij heeft de kosten daarvan bij klager in rekening gebracht. In een e-mail van 3 november 2019 heeft de mediator ook erkend dat hij de ex-partner extra ondersteuning heeft gegeven. Dat dat was afgesproken, zoals de mediator ook in deze e-mail vermeld, betwist klager.

Klager stelt ten tweede dat de mediator niet competent is (artikel 7 van de Gedragsregels). Van de mediator mocht verwacht worden dat hij beschikte over gedegen juridische en financiële kennis. Zo profileert de mediator zich ook op zijn website. Uit onder meer het commentaar van klagers advocaat op het concept echtscheidingsconvenant blijkt dat daar veel fouten in zaten.

Als derde punt voert klager aan dat de mediator is tekortgeschoten in het bewaken van het mediationproces (artikel 8 van de Gedragsregels). In december 2019 is de mediation beëindigd en heeft de mediator alles aan de advocaat van zijn ex-partner overgelaten zonder dat er een enkel resultaat was bereikt, terwijl de mediator partijen had voorgehouden dat de echtscheiding omstreeks juli/augustus 2019 rond zou zijn. De mediator is volgens klager drukker geweest met het vakanties en verjaardagspartijtjes dan met het bewaken van het mediationproces. Klager heeft zich er ook tijdens het mediationproces over beklagd dat de mediator te weinig tijd voor partijen vrijmaakte.

Ten vierde beklagt klager zich over het declaratiegedrag van de mediator (artikel 9 van de Gedragsregels). Hij heeft excessief gedeclareerd voor een bedrag van in totaal € 37.158,21 inclusief btw, waaronder maar liefst 20 uur voor het concept echtscheidingsconvenant (dat gewoon een "invulmodel" was) en kosten voor een ouderschapsplan, terwijl daar helemaal

geen sprake van was. De mediator heeft ook hoge kosten voor het extra adviseren van klagers ex-partner in rekening gebracht. Volgens klager heeft de mediator met een vork geschreven. De dwingende wijze waarop de mediator aandrang op betaling stuitte klager eveneens tegen de borst. Op de facturen staat een betalingstermijn van 7 dagen, maar vaak kwam de herinnering al voor het verstrijken van die termijn. Op latere facturen stond zelfs een betalingstermijn van 0 dagen.

Tot slot stelt klager dat de mediator in strijd met artikel 1 van de Gedragsregels heeft gehandeld (beroepsethiek en integriteit). Uit de vier voorgaande klachtonderdelen volgt volgens klager dat de mediator niet heeft gehandeld zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht.

De mediator heeft in de procedure voor de Tuchtcommissie hoewel daartoe tijdig uitgenodigd ook na een hem op zijn verzoek verleend uitstel geen inhoudelijk verweer gevoerd. Wel neemt de Tuchtcommissie in de beoordeling de standpunten en verweren van de mediator mee, zoals deze blijken uit de door klager overgelegde stukken.

4. De beoordeling

Klachtonderdeel 1: partijdigheid

Uitgangspunt voor het handelen van de mediator is zijn neutrale en onpartijdige rol. De mediator is er voor alle partijen, en geeft in daad en woord geen blijk van een voorkeur voor (één der) partijen. Van de mediator mag worden verwacht dat hij er tijdens het mediationproces ook steeds voor waakt dat zijn onpartijdigheid niet in het geding is. Daarnaast dient een mediator zichzelf kritisch te volgen in zijn handelen en zijn neutrale en onpartijdige rol doorlopend te bewaken.

De mediator heeft aan bovenstaande norm in dit geval niet voldaan. Uit de declaraties van de mediator komt naar voren dat hij een groot aantal uren één-op-één gesprekken met de ex-partner van klager heeft gehad. Bij e-mail van 3 november 2019 heeft de mediator ook bericht dat met partijen is afgesproken dat de ex-partner extra ondersteuning van de mediator zou krijgen.

Klager heeft echter betwist dat is afgesproken dat zijn ex-partner structureel extra ondersteuning van de mediator zou krijgen. Hooguit heeft klager, zo stelt hij, er af en toe mee ingestemd dat de mediator in een één-op-één gesprek aan klagers ex-partner over bepaalde zaken extra uitleg zou geven. Het is de Tuchtcommissie niet gebleken dat klager heeft ingestemd met een zodanig vergaande handelwijze van de mediator, dat deze (afgezien van de telefoongesprekken) tijdens het hele mediationtraject ca. 14 uur alleen met de ex-partner (al dan niet het bijzijn van haar zus) heeft gesproken tegenover 2,25 uur alleen met klager.

Met het extra ondersteunen van één van de partijen in de mediation, zeker in die mate zoals blijkt uit de urenoverzichten bij de facturen, is de onpartijdigheid naar het oordeel van de Tuchtcommissie niet gewaarborgd. De mediator is door het veelvuldig voeren van één-op-één gesprekken met de ex-partner van klager – tegenover een enkel individueel gesprek met klager – te ver afgedreven van zijn neutrale rol en heeft aldus toegelaten dat er een ernstige disbalans ontstond. Daardoor kon bij klager de gedachte postvatten dat de mediator meer oog had voor de belangen van zijn ex-partner. Dit heeft bijgedragen aan het verlies van vertrouwen bij klager in de onpartijdigheid en neutraliteit van de mediator. Uit de stukken en het relaas van klager komt ook niet naar voren dat de mediator de onderwerpen en zaken die hij met de ex-partner heeft besproken, ook met klager heeft gecommuniceerd. Kennelijk gingen vele van die gesprekken op enig moment geheel buiten klager om. Ook hiermee heeft de mediator zijn onpartijdigheid niet in acht genomen.

Klachtonderdeel 1 is gelet op het bovenstaande gegrond.

Klachtonderdeel 2: competentie

De Tuchtcommissie neemt tot uitgangspunt bij Gedragsregel 7 (inzake Competentie) dat de mediator alleen een mediation aanneemt wanneer hij over de nodige kwaliteiten beschikt om die specifieke mediation goed te laten verlopen. In dit geval staat vast dat partijen de mediator hadden gekozen omdat hij naast echtscheidingsmediator, ook financieel planner (en dus financieel onderlegd) was en verder juridisch gezien ook ervaring had met echtscheidingen waarbij een onderneming is betrokken. De mediator heeft zich als zodanig geafficheerd en naar partijen toe (al dan niet via zijn website) gepresenteerd. Daarmee mocht klager erop vertrouwen dat de mediator over gedegen kennis en vaardigheden op die vlakken beschikte, en daarmee ook over inhoudelijke deskundigheid op het terrein van echtscheidingsproblematiek, de onderneming van klager, het opstellen van een echtscheidingsconvenant en de financiële afwikkeling van deze echtscheiding. In dit geval ging het immers mede om de vraag hoe de onderneming van klager werd betrokken in de afwikkeling, evenals de woning, enkele leningen etc.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de mediator in dit opzicht ernstig is tekortgeschoten. Dit volgt onder meer uit de uitgebreide brief van de door klager ingeschakelde advocaat van 7 juni 2019, waarin vele kanttekeningen bij het concept-echtscheidingsconvenant zijn gemaakt en fouten zijn benoemd. Uit deze kanttekeningen, die inhoudelijk niet door de mediator zijn weersproken, blijkt van een (groot) aantal grove slordigheden en cruciale fouten, bijvoorbeeld het gebruik van de modeltekst voor een vaststellingsovereenkomst bij gemeenschap van goederen, terwijl er sprake was van huwelijkse voorwaarden (dit is ook vermeld in de mediationovereenkomst), en daarnaast zaken als: een tegenstrijdige berekening van de alimentatie dat (en waarom) het gehele vermogen van de onderneming van klager in de echtscheiding betrokken moest worden, hoe de waardering is gedaan (zonder verdere onderbouwing), of er een uitkeringstoets is gedaan, waarom de ex-partner zoveel mag bijverdienen etc. Verwezen wordt naar de hiervoor in par. 2 geciteerde delen uit die brief van H. De Tuchtcommissie is van oordeel dat de door H geconstateerde fouten en slordigheden ervan getuigen dat de mediator de inhoudelijke kennis, de technische vaardigheden en juridische en financiële deskundigheid in onvoldoende mate bezit, hoewel die hij wél naar klager en zijn ex-partner toe heeft uitgedragen. Enkel door het inschakelen van een externe echtscheidingsadvocaat (door klager en later ook door de ex-partner van klager) zijn die onjuistheden en slordigheden boven water gekomen. Dit alles valt de mediator in zijn gepresenteerde hoedanigheid van gespecialiseerde en ter zake kundige echtscheidingsmediator aan te rekenen.

Klachtonderdeel 2 is daarmee eveneens gegrond.

Klachtonderdeel 3: bewaking mediationproces

De mediator heeft in zijn e-mail van 3 november 2019 het mediationproces beschreven. Uit dit relaas, dat inhoudelijk niet door klager is weersproken, blijkt dat een vijftal opties uitgebreid met partijen is besproken. Het is de Tuchtcommissie niet gebleken dat het proces hierbij door toedoen van de mediator is vertraagd of dat de mediator de voortgang onvoldoende bewaakte. Hiertoe heeft klager onvoldoende gesteld. De Tuchtcommissie overweegt in dit verband dat ook het inschakelen van de advocaat door klager zelf voor een second opinion, waarvan klager de mediator per e-mail van 15 mei 2019 op de hoogte heeft gesteld, en het inschakelen van een advocaat door klagers ex-partner per 24 september 2019 het proces hebben vertraagd.

Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

Klachtonderdeel 4: declaratiegedrag

Gedragsregel 9.1 bepaalt dat de mediator met partijen vooraf een afspraak maakt over zijn tarief en de bijkomende kosten en Gedragsregel 9.5 bepaalt dat de mediator zorgt voor een duidelijke en inzichtelijke declaratie. Daarbij dient de mediator op een heldere manier de kosten te specificeren, een verrichtingenstaat bij te houden en deze desgevraagd aan partijen te overleggen. Op deze wijze is het voor partijen inzichtelijk voor welke werkzaamheden de

mediator welke kosten in rekening brengt. Daarnaast is – in lijn met het voorgaande – van belang dat duidelijk is welke (betalings)voorwaarden de mediator hanteert, zoals de betalingstermijn of het al dan niet versturen van voorschotnota's.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de mediator voornoemde Gedragsregels 9.1 en 9.5 heeft geschonden. De door de mediator ingediende nota's zijn erg hoog, onder meer bezien tegen de achtergrond van de mediation, waarbij het doel was het opstellen van een echtscheidingsconvenant tussen klager en zijn ex-partner en geen sprake was van een ingewikkelde (v)echtscheiding of anderszins complicerende factoren. De mediator heeft verder veel uren in rekening gebracht voor extra overleg met de ex-partner van klager zonder dat vast is komen te staan dat klager heeft ingestemd met het stelselmatige karakter van die één-op-één gesprekken. Klager heeft bij de mediator tijdens het mediationproces ook nog geklaagd over het declaratiegedrag, maar de mediator heeft nagelaten hierop te reageren of, op klagers verzoek, bepaalde declaraties nader te specificeren.

Daarnaast acht de Tuchtcommissie het flagrant in strijd met Gedragsregel 9.1 en niet in overeenstemming met de afspraken in de mediationovereenkomst dat de mediator facturen aan klager heeft verstuurd met een betalingstermijn van 0 dagen (facturen van 26 april, 17 en 24 mei 2019).

Dit klachtonderdeel is aldus gegrond.

Klachtonderdeel 5: beroepsethiek en integriteit

Het handelen in strijd met Gedragsregels 5, 7 en 9 zoals hierboven beschreven, levert ook strijd met Gedragsregel 1 op. De mediator heeft zich niet gedragen conform de professionele standaard, dat een mediator dient te handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator mag worden verwacht. Ook dit klachtonderdeel is gegrond.

Maatregel

Gelet op al het bovenstaande zijn de klachten 1, 2 en 4 gegrond. Deze schending van enkele belangrijke kernwaarden van mediation rechtvaardigen op zichzelf al een forse maatregel. Daarnaast staat het gedrag van de mediator, waarop de klachten van klager betrekking hebben, niet op zichzelf. Aan de mediator is recent (in februari 2019, M-2018-11) nog een tuchtrechtelijke maatregel van schorsing voor de duur van 6 weken opgelegd. Door in eerste instantie op te treden als partijadviseur en dus belangenbehartiger, vervolgens zich op te werpen als mediator en daarna in dezelfde zaak zijn rol als partij adviseur weer op te pakken heeft de mediator een ernstige inbreuk gemaakt op een van de kernwaarden van mediation, zo oordeelde de Tuchtcommissie in die zaak.

Bij het bepalen van de op te leggen maatregel neemt de Tuchtcommissie verder in aanmerking dat de kans op herhaling van het handelen van de mediator in de toekomst groot is, nu hij er in persoon noch op andere wijze, zoals bijvoorbeeld in een schriftelijke toelichting, blijk van heeft gegeven inzicht te hebben in het kwalijke van zijn handelen. Daarnaast heeft de Tuchtcommissie ambtshalve kennis van een derde klachtprocedure tegen de mediator, in de zaak met zaaknummer M-2020-9, waarin is bepaald dat de mediator in een (complexe) (v)echtscheiding meerdere gedragsregels heeft geschonden, en een deels voorwaardelijke schorsing opgelegd heeft gekregen.

De Tuchtcommissie acht, gelet op al het voorgaande, een schorsing van de registratie van de mediator in het MfN-register voor de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar, passend en noodzakelijk. Dit betekent, dat wanneer de mediator zich in de periode van de proeftijd schuldig maakt aan (opnieuw) een overtreding van de Gedragsregels, de schorsing van drie maanden alsnog ten uitvoer zal worden gelegd.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachtonderdelen 1, 2, 4 en 5 gegrond;
- verklaart klachtonderdeel 3 ongegrond;
- legt aan de mediator de maatregel van schorsing van de registratie in het MfN-register voor de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar, op.

Aldus beslist op 11 februari 2021.